

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

2011/2034(INI)

24.5.2011

AVIZ

al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la prioritățile în domeniul infrastructurii energetice ante și post-2020
(2011/2034(INI))

Raportoare pentru aviz: Rovana Plumb

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că planificarea proiectelor de infrastructură energetică ar trebui să respecte pe deplin principiul precauției; planurile de acțiune ar trebui să facă obiectul unor evaluări detaliate a impactului asupra mediului de la caz la caz, care să țină seama de condițiile de mediu locale și regionale;
2. subliniază nevoia urgentă de a înnoi și moderniza infrastructura energetică a UE pentru a îndeplini obiectivele UE pentru anul 2020 și cu scopul de a integra o și mai mare parte a surselor regenerabile de energie în mixul energetic în perioada de după 2020; solicită dezvoltarea rețelelor inteligente și a super-rețelelor, construirea interconexiunilor și extinderea rețelelor de gaz, ceea ce ar putea duce la o reducere a emisiilor de GES și la îmbunătățirea securității aprovizionării;
3. subliniază faptul că trebuie realizate investiții substanțiale în infrastructura energetică pentru atingerea obiectivului unei economii cu emisii reduse de carbon până în 2050; atrage atenția că nerealizarea acestor investiții ar presupune costuri mult mai mari în materie de deteriorare a mediului, creștere a prețurilor la energie și a insecurității și dependenței energetice, pierdere a competitivității, precum și scădere a locurilor de muncă și a bunăstării sociale; consideră că investițiile necesare ar putea fi obținute prin dezvoltarea unor instrumente de finanțare inovatoare; aceste investiții ar putea veni din surse private și publice, în timp ce veniturile din taxa pe tranzacțiile financiare (ttf), din taxa ecologică și din licitarea cotelor de emisii în cadrul ETS revizuit ar putea fi folosite pentru a elimina decalajul de finanțare și pentru a stimula investițiile, de exemplu pentru adaptarea rețelelor noastre energetice la cerințele energiei din surse regenerabile; salută „Inițiativa obligațiunii pentru finanțarea proiectelor” propusă de Comisia Europeană cu scopul de a furniza fonduri pentru proiecte de infrastructură la scară largă și consideră că aceste fonduri ar trebui să fie utilizate pentru a facilita realizarea rețelelor inteligente;
4. consideră că subvențiile UE pentru infrastructura energetică ar trebui să fie utilizate doar în cazul în care piața nu reușește să genereze investițiile necesare, întrucât aceste subvenții ar putea împiedica posibile soluții de piață inovatoare;
5. subliniază că eliminarea treptată a subvențiilor dăunătoare mediului în domeniul energiei, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, este un obiectiv central al strategiei Europa 2020, întrucât acestea afectează în mod negativ obiectivele UE în domeniul schimbărilor climatice, biodiversității, eficienței energetice și în alte domenii principale de acțiune;
6. reamintește acordul G20 de la Pittsburg din 2009 privind eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili; consideră că subvențiile publice pentru infrastructura bazată pe combustibili fosili va trebui, de asemenea, să fie eliminată în timp și sugerează că instrumentele de finanțare susținute de UE ar trebui să acorde prioritate proiectelor care prezintă un interes european semnificativ și contribuie la obiectivele europene privind clima și energiile regenerabile;

7. constată că, în cazul în care eficiența energetică și gestionarea cererii devin parte integrantă a strategiei europene, costurile pentru investițiile necesare sunt mai scăzute ; prin urmare, pledează încă o dată pentru introducerea unui obiectiv obligatoriu de eficiență energetică de 20 % pentru 2020 și pentru obiective ambițioase pe termen lung pentru 2030 și 2050; insistă ca gestionarea cererii, adică reglementarea energiei consumate de electrocasnice și de consumatori, de exemplu prin prețuri diferite ale energiei, care să nu fie legate de anumite ore sau minute, să fie parte integrantă a politicii energetice europene;
8. invită Comisia să examineze nevoile de infrastructură pentru 2050, pornind de la premisa unei ponderi de 100 % a energiilor regenerabile și luând în considerare politici ambițioase de economisire a energiei;
9. subliniază că riscuri importante sunt legate de infrastructura energetică, cum ar fi cele operaționale (de exemplu congestiile, continuitatea aprovizionării), cele naturale (de exemplu cutremurele, inundațiile), cele ecologice (de exemplu poluarea, pierderea habitatelor și a biodiversității) sau cele antropice/politice (de exemplu siguranța, terorismul); prin urmare, solicită ca deciziile privind dezvoltarea rețelelor inteligente să fie puse în aplicare, așa cum prevede Directiva 2008/114/CE privind infrastructurile critice; sugerează statelor membre să realizeze o cartografiere a riscurilor ca instrument în vederea luării deciziilor și a monitorizării rezultatelor creării rețelelor inteligente pentru a îmbunătăți conectivitatea rețelelor;
10. atrage atenția asupra faptului că înainte de a se investi în infrastructura energetică, ar trebui să se analizeze care sunt investițiile dezirabile și unde este necesară o coordonare între statele membre; consideră că aceste analize ar trebui să ia în considerare beneficiile producției de energie durabilă;
11. solicită o analiză în vederea identificării posibilităților de minimizare a infrastructurii prin politici de eficiență energetică și, drept prioritate, examinarea modernizării infrastructurii existente și, acolo unde este posibil, construirea de noi infrastructuri pe lângă infrastructura de energie electrică sau de transport existentă.
12. ia act de faptul că diferențele dintre reglementările naționale pot crea obstacole în calea investițiilor eficiente; solicită Comisiei să investigheze aceste obstacole și să prezinte posibile soluții;
13. constată că, pe lângă costurile de capital și cele operaționale, apar costuri de mediu considerabile din construirea, exploatarea și dezafectarea proiectelor de infrastructură energetică; subliniază importanța introducerii a acestor costuri de mediu în analiza cost-beneficiu, utilizând abordarea costurilor pe ciclul de viață;
14. solicită adoptarea celor mai înalte standarde de siguranță și de mediu posibile pentru toate infrastructurile energetice, printre altele prin programe de cooperare între statele membre, pentru a elimina reținerile din partea publicului și pentru a promova un grad mai ridicat de acceptare din partea opiniei publice; recomandă statelor membre să ofere informații adecvate cetățenilor, societății civile, agenților economici și partenerilor sociali în legătură cu necesitatea de a înnoi și moderniza infrastructura energetică pentru a crește fiabilitatea rețelelor energetice, pentru a îmbunătăți securitatea aprovizionării și integrarea energiei

din surse regenerabile și pentru a permite consumatorilor să beneficieze de noile tehnologii și de utilizarea inteligentă a energiei în vederea creșterii eficienței energetice;

15. consideră că o abordare la nivelul UE pentru îmbunătățirea infrastructurii energetice a Europei este necesară întrucât un stat membru nu poate realiza acest lucru pe cont propriu; constată că beneficiile de mediu nu apar neapărat în țările care fac investițiile necesare; în plus, subliniază necesitatea de a lua în considerare obiectivele pe termen lung întrucât infrastructura energetică planificată astăzi trebuie să fie în măsură să dureze mai multe decenii;
16. invită statele membre să-și modernizeze rețelele energetice naționale și să le interconecteze cu o rețea europeană superinteligentă și în același timp să ofere capacități importante de stocare a energiei în UE (inclusiv instalații de gaz/hidrogen pentru uz multiplu, instalații hidroelectrice mari și mici, tehnologii solare de înaltă temperatură și altele) și un flux stabil și sigur de energie accesibilă; în plus, subliniază necesitatea adaptării tuturor rețelelor pentru a permite transferul nestânjenit de energie generată din surse regenerabile și pentru a exploata posibilitățile de optimizare ecologică în cazul planificării traseelor, precum și necesitatea modernizării rețelelor pentru a evita pierderea de energie; subliniază, de asemenea, necesitatea de a lua măsuri pentru conectarea teritoriilor izolate (de exemplu insulele și regiunile periferice) la rețeaua electrică europeană;
17. solicită Comisiei să ia în considerare, în momentul dezvoltării planurilor de infrastructură energetică, potențialul pericol de relocare a emisiilor de carbon, în special în țările cu frontiere extinse și situate, din punct de vedere geografic, în apropierea țărilor non-UE; invită Comisia să monitorizeze importurile de energie electrică și să fie pregătită să introducă măsuri pentru a solicita importatorilor să restituie cote ETS în cazul în care detectează prezența unei concurențe neloiale pe piața internă;
18. ia act de importanța cercetării și inovării în domeniul energiei în scopul de a accelera tranziția către o economie durabilă;
19. salută propunerea Comisiei de a accelera procedurile de autorizare și de a le face mai transparente; subliniază necesitatea de a spori și clarifica furnizarea timpurie de informații publice și participarea populației locale la procesele de luare a deciziilor, precum și consolidarea dreptului cetățenilor de a se opune deciziei autorităților, fapt ce poate ameliora încrederea și acceptarea publică în legătură cu instalațiile; subliniază în acest scop utilitatea publicării online a planurilor care să fie accesibile tuturor părților interesate.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	24.5.2011
Rezultatul votului final	+: 56 -: 3 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Vittorio Prodi, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Michail Tremopoulos, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Membri supleanți prezenți la votul final	Matthias Groote, Riikka Manner, James Nicholson, Marit Paulsen, Rovana Plumb, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev